A. 1840. N°. 65.

VRIJDAG, DEN 14den AUGUSTUS.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE,

van den 11 Augustus 1840.

De Gouverneur Generaal ontwaard hebbende de moeijelijkheden, welke er voor de Ingezetenen zich somwijlen voordoen, uithoofde van hunne onbekendheid met de namen van diegenen, die in de Burgerregisters zijn ingeschreven; heeft goedgevonden en verstaan te bepalen, dat voortaan op de gewone kantoor uren ter Gouvernements Secretarij zal gevaceerd worden, om aan belanghebbenden deswegens de noodige mededeeling te doen, immers voor zoo verre betreft de geslachts- en voornamen der in die registers ingeschrevene personen.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 11 *Augustus* 1840

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de na volgende Slaven, als:

1o. Mr. P. FIERS SMEDING, voor den Slaaf *Andries;* hem in eigendom toebehoorende.

2o. De Weduwe JUDA MACHIEL DE VRIES, geboren ALEXANDER, voor de Slavin *Premierre* en haar Kind *Paul;* haar in eigendom toebehoorende.

3o. De Weduwe J. A. C. HIRSCHFELD, geboren A. C. BUSCH, voor den Slaaf *Willem;* haar in eigendom toebehoorende.

4o. SALOMON SOESMAN JUNIOR, voor den Slaaf *Laurens;* hem in eigendom toebehoorende.

5o. ISAAC BROMET, voor de Slavin *Petronella;* hem in eigendom, toebehoorende. — En

6o. J. VAN BEERENSTEIJN, voor de Slavin *Cornelia* en haar Kind *Alexander;* hem in eigemdom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 12 *Augustus* 1840.

(28735) De Persoon van MOZES ABRAHAM DE VRIES, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

JENNIJ EN HET HORLOGIE.

In sommige streken van Schotland heerscht onder het landvolk de gewoonte, dat de jongman aan het meisje, dat hij tot zijne vrouw uitgelezen heeft, een horlogie ten onderpand geeft. Zulk een horlogie wordt nu wel bewaard, en door de jonge schoone gedragen, tot dat het hoopvolle paar door de banden van het huwelijk vereenigd is. Alsdan wordt het pand der trouw weder aan zijnen vroegeren bezitter ter hand gesteld. Men beschouwt dit voor landlieden als een veel beter middel ter verzekering van de trouw des geliefden voorwerps, dan het op eenige plaatsen van Engeland in zwang zijnde gebruik, om eenen *six pence* (zes stuiverstuk) te breken. Een horlogie is toch een stuk van waarde, het kost ten minste eenige pond sterling, en het verlies van zulk een som is voor menschen uit den geringen stand geene zaak, over welke men zoo ligt henen stapt. Wij willen gaarne gelooven, dat het geval eens plaats gehad heeft, dat de bedoelde verbindtenis niet tot stand gekomen en het horlogie in rust gelaten is; maar dan geschiedde zulks door personen van een zeer onbestendig karakter, of door het tusschen beide komen van zeer gewigtige omstandigheden.

De volgende klucht betrekkelijk een zoodanig ten onderpand gegeven horlogie, heeft voor weinige jaren plaats gehad. Jenny Symnigton, een knap en flink boerenmeisje, dat op eene pachthoeve in Gallonzy diende, had het horlogie van haren aanstaande, Tam Halliday, een schaapherder; uit de nabuurschap, als pand ontvangen, en droeg het met angstige bezorgdheid onder haren halsdoek. Maar juist die dingen, welke men het zorgvuldigste bewaart, raken somtijds zoek, in spijt van alle voorzorg, welke men ter bewaring van dezelve neemt.

Onze Jenny was zeer bedreven in het klaar maken van aardappelen; wijd en zijd overtrof haar niemand in het koken en braden derzelve, en het kostelijke gele aardgewas lachte de dischgenooten toe, wanneer het dampend en kruimig in den sierlijken schotel op tafel gebragt werd. Eens in den herfst, dat de keuken des avonds vol maaijers was, die op het eten wachtten, en dat Jenny zich bezig hield met een' pot aardappelbrij gereed te maken, gebeurde het, dat het horlogie, met ketting, cachet en sleutel— hoe, dat is een raadsel — los raakte, onder haren halsdoek uitgleed, en, zonder dat zij er erg in had, midden in den te vuur staanden pot viel. Hare aandacht was door iets, dat buiten de keuken plaats had, afgetrokken, en derwaarts hare blikken rigtende, bleef zij gestadig en met ijver voortroeren. Het kwam haar wel wat vreemd voor, toen zij aan den potlepel bespeurde, dat er nog een' harde aardappel fijn te stooten was, niettegenstaande zij al zoo lang geroerd had, dat zij er warm van begon te worden; maar zonder er verder over na te denken, bleef zij aan het roeren, en gaf onder de hand een paar zulke frissche duwen op het, voor eenen weêrbarstigen aardappel gehoudene, horlogie, dat het te gruis ging. Eindelijk meenende, dat alles nu in orde was, goot zij eene goede portie zoete melk in den pot, roerde alles nog eens om, en ging nu voor de hongerige en ongeduldige gasten opdisschen.

Er werd een ronde, zwarte kookpot midden op de tafel gezet. Weldra schaarde er zich een kring bruingebrande krasse maaijersgezigten om henen, en handen en lepels gingen met snelle vaart van pot tot mond, en van mond tot pot. Nog waren er niet vele happen genomen, toen deze en gene van de aanzittenden een leelijk gezigt en eenen scheeven mond begon te trekken. »Satans," zeide een hunner, »wat of daarin mag zitten, het is net of er beentjes in zijn?" — »Als dat beenen zijn," zeide een ander »dan zijn het de hardste beenen, die ik in mijnen leefdagen in den mond gehad heb." »Ajakkes," zeide een derde, het zijn stukjes glas en koper; ik bedank er van, zulk een kost lust ik niet." Onderwijl kreeg een ander eene zilveren horlogiekas in zijne lepel, die geheel in elkander gestooten en bijna niet meer kenbaar was, en op hetzelfde oogenblik hieven bijna al de gasten eenen luiden kreet aan. Het was duidelijk, dat er een horlogie in de aardappelen geraakt, en onder dezelve aan stukken geroerd was.

De brijpot had nu geheel en al afgedaan en er bleef voor de goede huisvrouw niets anders over, dan maar spoedig wat grutjes, pannekoeken en melk in de plaats te zetten.

Hoe of toch wel de arme Jenny onder dit zonderlinge voorval te moede was? Op de eerste verschijning van de horlogiebrokken, tastte zij met hare hand naar haren halsdoek, en wist, helaas, maar al te spoedig, hoe het met de zaak geschapen stond. Zij had evenwel tegenwoordigheid van geest genoeg, om geen blijk van ontsteltenis te geven, en hoe zeer iedereen gaarne geweten had, waar het gebrokene horlogie van daan kwam, zoo liet zij zich toch niet verluiden, hoe het in den pot gekomen was. Daar het aan niemand in huis toebehoorde, kon men er ook niet achter komen, hoe het eigenlijk met de zaak zat, en daar Jenny een meisje van veel verstand en groote zedigheid was, en men nooit een horlogie bij haar gezien had, zoo had niemand op haar eenige gedachten. Weldra werd er van het geheele voorval met het horlogie niet meer gerept. Eer het echter in het vergeetboek raakte, was het in de ommestreken bekend geworden, dat men bij den pachter aan huis een horlogie in den aardappelbrij gevonden had. Zulks kwam onder andere ook ter oore van den eigenaar des uurwerks, Tam Halliday, die over het gedrag van zijne geliefde Jenny zeer verheugd was, want hij was van gedachte, dat wanneer zij eenen schreeuw gegeven of zelfs maar gekikt had, en het bekend geworden was, aan wien het horlogie toebehoorde, zij beiden maar zouden uitgelagchen geworden zijn. Kortom, Tam verheugde zich,

dat de zaak niet uitgekomen was, en zeide bij zich zelven: mijne aanstaande is het horlogie waard, al had het nog tienmaal zooveel gekost.

(Vervolg en slot hierna.)

DE TROUWE DIENAAR.

Vorst Talleyrand, die beroemde Diplomaat, hield een aantal bedienen, doch 't liefst van allen was hem zijn kamerdienaar, Courtiade, die reeds lang vóór de omwenteling van 1789 bij hem in dienst was geweest, en nu pas vijf jaren geleden, gedurende Talleyrand's gezantschap in London, aldaar overleed. 's Mans gehechtheid aan zijnen Heer had veel van de trouw eens honds, die van zijnen meester niet scheiden kan, en Courtiade had in zijn leven veel lief en leed met hem gedeeld. Onder de anekdoten, die zijnen trouwen kamerdienaar betroffen, vertelde Talleyrand, meer dan eens, die van zijne vlugt naar Amerika in 1793, toen hij, door een' vriend heimelijk van 't dreigend gevaar onderrigt, het besluit nam, om Frankrijk ijlings te verlaten. Op 't oogenblik, dat hem de brief ter hand kwam, die hem tot vlugten bewoog, was Courtaide juist bij hem, en daar Talleyrand voor zijnen dienaar geene geheimen had, zoo deelde hij hem 't ontwerp zijner reize mede en voegde er bij: »ik weet niet wanneer ik terugkom. »Gij zult, eer gij zulk eene verre en gevaarlijke reis onderneemt, toch waarschijnlijk van uwe vrouw en uwe familie afscheid willen nemen: laat mij dus alléén reizen, en volg mij met de eerste pakketboot." — »Neen, neen," hernam Courtaide, zigtbaar ontroerd: »ik kan u niet alléén laten gaan, ik verzel u, wacht slechts tot morgen avond." — Dat is onmogelijk," hernam Talleyrand; »lat uitstel zou mij welligt in het ongeluk storten, en toch zou uwe vrouw er nog niet meê tevreden zijn." — »Ach, wat!" riep de trouwe dienaar, terwijl hij in tranen uitbarstte, »mijne vrouw! Wie spreekt er van mijne vrouw! Ik zit er maar toe met die vervloekte waschvrouw, die al uwe fijne hemden en dassen meêgenomen heeft. Hoe zouden wij 't maken, mijn lieve Heer, wanneer ge in een vreemd land eens geen schoon linnen had? Dat is de zwarigheid!"

Meester Iron ging den trap op, om een vriend te bezoeken, juist toen de hoogmoedige koopman X. naar beneden kwam. De meester moest den man rakelings voorbij, en groette hem der halve. Deze, in plaats van die beleefd te beantwoorden, graauwde den meester toe: »kent gij mij?" — »Neen." — »Nu, waarom groet ge mij dan?" — »Wanneer ik u vroeger had leeren kennen, zou ik u zeker niet gegroet hebben."

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. F. Nickerson, naar Bonaire en Curaçao, in Ballast; Passagiers: de Heer E. Lijons, Echtgenoot en twee Kinderen en de minderjarige E. Lijons.

Den 11den, het Schip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut, naar Amsterdam, Lading: 218 vaten Suiker, 3 balen gebroken Koffij, 43 balen sch. en 3 balen vuile Katoen, 170 balen Cacao en 20 vaten Rum.

Advertentiën.

Met voorkennis van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, is door den ondergeteekende het volgende *Tarief* bepaald, voor de *KOLONIALE PRODUCTEN*, welke door de HANDELAARS of SLIJTERS in KOFFIJ, SUIKER, CACAO, MELASSIE, VOORLOOP en LIKA worden verkocht:

De HEELE KOFFIJ,	voor 50 Centen het ℔	
» GEBROKEN dito,	» 40 » » »	
» GEBRANDE dito,	» 56 » » »	
» SUIKER,	» 18 » » »	verkocht wordende bij een pond of grootere hoeveelheid.
» Idem,	» 20 Centen het pond	verkocht wordende in mindere hoeveelheid dan een pond.
» MELASSIE,	» 50 Centen de gall.	
» CACAO,	» 28 » het pond.	
» LIKA,	» provisioneel zonder prijsbepaling.	
» VOORLOOP,	» provisioneel zonder prijsbepaling.	

Paramaribo, den 12 Augustus 1840.

De fungerende Procureur Generaal der Kolonie SURINAME,

P. FIERS SMEDING.

De ondergeteekende bij ondervinding het nut kennende van de *Nacht-Patrouilles* welke gedurende den droogen tijd door de Ingezetenen dezer plaats telken Jare gedaan zijn, heeft de Heeren Wijkmeesters van de onderscheidene Wijken verzocht, om te trachten de bewoners van hunne Wijken tot het deelnemen aan die Patrouilles hetzij zelve, hetzij door daartoe gehuurde vrije personen of vertrouwde slaven, ingevolge daarvoor door de Wijkmeesters te maken tourbeurten, even als in vorige Jaren over te halen: zoo veel in zijn vermogen is, de Policie werkzaam stellende voor de veiligheid en zekerheid van de bezittingen der Ingezetenen dezer plaats, zoo vorderen echter de uitgestrektheid der Stad en nog andere redenen dat de Ingezetenen in hun eigen welbegrepen belang eenige waakzaamheid betoonen; tegen het doen van de voorgestelde Patrouilles gedurende hoogstens *twee maanden*, bij tourbeurten verdeeld over het aanzienlijk getal der bewoners dezer Stad kunnen geene bezwaren van eenige belang bestaan en het is op grond hiervan dat de ondergeteekende zich veroorloofd de welwillende medewerking zijner medeburgers tot het voorgestelde doel door deze in te roepen.

Paramaribo, den 13 Augustus 1840.

De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,

P. FIERS SMEDING.

Op den *Eersten September dezes Jaars*, zal door de daartoe bevoegde Ambtenaren, eene generale SCHOUWING plaats hebben, van de *KEUKENS en STOOKPLAATSEN*, van de *SLOOTEN, TREKKERS of TRENSEN* voor de Huizen en van de niet bebouwde Erven: een ieder wien het aangaat wordt mits deze gewaarschuwd om te zorgen dat de Keukens en Stookplaatsen, behoorlijk gereinigd, dat de Slooten, Trekkers of Trensen voor zijn Huis daar waar zij zijn, behoorlijk ter breedte van *twee en een halve* Voet gedolven, en dat de hem toebehoorende onbebouwde Erven behoorlijk gezuiverd en omheind zijn, op pœne van voor de niet voldoening aan de wettelijke bepalingen ten dien aanzien ingevolge de Wet vervolgd worden.

Paramaribo, den 13 Augustus 1840.

De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,

P. FIERS SMEDING.

(28739) *HEDEN VOORMIDDAG* om 9 ure, zullen Fungerende CURATORS bij den Vendumeester M. A KEIJSER op Vendu; verkoopen:

Een vier riems TENT-CORJAAL; voor rekening van den Boedel THEODs. BOSMANS.

Liggende hetzelve voor het Huis van den Vendumeester voornoemd.

Paramaribo, den 14 Augustus 1840.

M. N. ARLAUD, 2de Commies.

(28708) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op HEDEN den 14den Augustus 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Eduard*, *Theresia*, *Grewa* en *Fannij*, bekend ten name van L. FESSLER, doch het eigendom van E. NAHAR.

Paramaribo, den 14 Augustus 1840.

R. GOLLENSTEDE. Exploicteur.

Te bekomen bij

F. J. Binz:

GALLERIJ DER TIJDGENOOTEN

OF

de authentieke PORTRETTEN der beroemdste personen van onzen tijd, door de eerste Duitsche Kunstenaars in staal gegraveerd

Zesde Jaargang.

Deze uit 25 *PORTRETTEN* bestaande Jaargang, bevat de wel getroffene beeldtenissen van Z. H. den PAUS, den AARTSBISSCHOP van *Keulen*, de Koningin VICTORIA van *Engeland*, O'CONNELL, ABDEL-KADER, DON CARLOS, ISABELLA, MELBOURNE, STRAUSS, ROBERT PEEL, JEFFERSON, CANNING, enz., enz.

Niettegenstaande de voortreffelijke en krachtige uitvoering zijn deze Portretten te bekomen tegen den zeer matigen prijs van *30* Centen per stuk. — De reeds uitgekomene 4 Jaargangen zijn tegen denzelfden prijs te bekomen. (28702)

Uit de hand te Koop:

Eene groote *PONT*, kortelings gerepareerd en zoo goed als *nieuw*, tot een' zeer moderaten prijs; — adres ter dezer Drukkerij. (28744)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers. Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 18 Augustus.

Het gekoperd Galjootschip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 20 Augustus.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indiën*, Kapt J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijst.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit 26 Augustus.

Het gezinkt Kofschip *Antonia*, Kapt. E. Speelman. Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.